

VADER

THE ULTIMATE GUIDE

PRESENTED BY

REBELSCUM

A Saját Képmására

Karen Traviss

Darth Raven fordítása

Tőle természetes, hogy el akar pusztítani. Ez nem egy primitív, földhöz ragadt ambíció, amely egy közönséges ember esetében lenne; a fejlődése részét képezi. És az már csak természetes, hogy nem zavar – hiszen ezért esett rá választásom. De még igen sokat kell fejlődnie.

- Palpatine Császár, a tanítványáról, Darth Vaderről.

Császári Palota, Coruscant.

A rohamosztagost még egyikük sem látta azelőtt.

Vader mostanra már eleget szolgált a Köztársaság Hatalmas Seregének maradványa mellett, hogy *pontosan* tudja milyen magas egy klónozott katona hozzá képest. A fehér sisakjaik csúcsa egy szinten állt maszkja szájrészével, *mindig*, minden egyes klóné, kivétel nélkül.

De ez az egy alig ért fel állkapcsáig.

- Vedd le a sisakod – förmedt rá Vader.

- Uram! – vágta rá a rohamosztagos hezitálás nélkül, majd leválasztotta sisakját. Leeresztette azt, majd a hóna alá csapta egy rendkívül jól begyakorolt mozdulatsor keretében.

Távolt állt az átlagos Fett klónok színvonalától. Kék szemeinek széles, fakó pillantása mutatta egyetlen jelét aggodalmának, amelyet a jelenlegi alapos felmérése támasztott, ugyanis ez alapján dől el, hogy ideális sablonként szolgál-e majd a szolgálatkész katonák egész áradata számára.

Vader úgy becsülte, legalább tíz centiméterrel alacsonyabb és ugyanannyival kevesebbet nyom a kelleténél.

Néhányszor megkerülte a harcost lassú, erőteljes lépteivel, melyek zöreje keresztülvisszhangzott a tükör sima, szürkészöld falak vonalai mentén. Először mesterséges végtagjainak és páncélzatának köszönhetően kénytelen volt ilyen körültekintő, jókora távolságot átszelő lépések megtételére; most viszont

teljességgel egyé vált félelmetes öltözetével, mégsem változtatott járásmódján.

Óvatosságra intette az embereket. *Tükrözte legbelső valóját.* Egyszóval, teljességgel céljait szolgálták.

Megállt az osztagos előtt, mellkasi vértjeik kis híján összeértek, majd ismét farkasszemét nézett vele. Egészen addig, amíg azok könnyezni nem kezdtek egy halovány pislantást megelőzően. Vadernek még csak próbára sem kellett tennie az Erővel. Bőven elég volt túl közel állni hozzá. Ez ámulatba ejtette.

Nem állná meg a helyét. Ugyan hűséges és érti a dolgát, viszont jelentős korlátai vannak. És túl nagy a tét ahhoz, hogy elsiethesse egy felületes döntés meghozatala által.

- Leléphet! – jelentette ki Vader.

A majdnem megfelelő rohamosztagos egy összehangolt mozdulatsor által mellkasához emelte sisakját egyik kezével, majd a fejére illesztette az mindkét karjának egyidejű mozgásával. Ezután szalutált, 180°-os szöveget zárva sarkával és elhagyta a helyiséget. Vader figyelte, ahogy eltűnik a hatalmas duplaajtók között és megvárta, amíg az őt mögüle figyelő férfi előjön, általa már rég felfedezett rejtekéről.

- Erősen javasolták a feladatra, de megbízom az ítélőképességében – mondta Palpatine Császár, kilépve a boltíves folyosó árnyékából. – Érzem a csalódottságod.

- Nem, már megbocsáss, de nem érzed, Mesterem – válaszolta Vader. Mostanra már egymás mellett sétáltak, Vader rövidebbre fogta léteinek hosszát, hogy tempója megegyezzen Palpatine járásának ütemével. – Egyáltalán nem vagyok csalódott. Csupán a keresést kell újratekdenem. Valóban remek harcos volt, de nem elég jó.

- Rengeteg időnk van még. Már előállítás alatt áll a klónok következő sora. Ezt te is tudod.

- Ha nem bánod, de jobb szeretném annak gyökereitől figyelemmel kíséreni a projectet. A Birodalom úgy tűnhet már megszilárdította alapjait, de rugalmasságra van szükségünk, hogy erősnek tűnjünk e korai években. És ez azt jelenti, hogy a minőség fenntartása mellett kell majd gyarapítanunk sorainkat.

- Mindkettőből bőven elég áll rendelkezésünkre ahhoz, hogy megengedhess magadnak némi elmaradást.

Vader tovább lassított és Palpatinra eresztette tekintetét, az öreg kor mintapéldáját képze az ember, akit se nem gyűlölt, se nem félt, de nem is szertett. A távolléte öröme már önmagában is áldásként szolgált számára.

- Azt hittem bízol az ítélőképességemben. Talán én vagyok az, akiben nem bízol, Mester.

- Azon cselekedeteidben bízom, amelyekről *tudom*, hogy meg fogod tenni.

Vader még mindig körültekintő volt, amikor egy kölcsönösnek bizonyuló próba küszöbéhez érkezett. úgy vélte, jobb, ha nem válaszol.

- A rend és fegyelem erős, jól felszerelt, elégedett hadsereg vállain pihen. Én most definiáltam a hűséget számodra. Az ideológia nem érdekli őket.

- Akkor tovább kell keresned – Palpatine visszább húzta csuklyáját. – Azt szeretném, ha az *elégedettségük* is érdekelné.

- Az szeretném, ha egyikük sem lenne elégedetlen, és nem ugyanaz a kettő – válaszolta Vader. Viszont ez nem volt teljesen igaz: többet foglalkozott az alacsonyabb rangúakkal, mint a Moffokkal és többi tiszt valamennyiével. – És sokkal eredményesebb megbecsülésre ösztönözni, mint félelemben tartani mindenkit.

Palpatine megállta azt ajtóknál, mintha kimerítette volna a folyosón való keresztülhaladás. Hangja majdnem suttogás volt. – Nem hiszem, hogy jól értettem, amit mondtál. Úgy hangzott, mintha azt akarnád, hogy... kedveljenek.

Vader értette az ennek mélyén lakozó jelentést. *Ilyen hamar elgyöngültél volna?* Mostanra elárasztotta őt haragja, de amely egyenes sértés lett volna közönséges emberek közt, itt még most is meg kellett címkézni. – Az akarat másokra való kényszerítése rengeteg erőfeszítést igényel. Úgy vélem jobb, ha erre még nem kerül sor. De ez nem jelenti azt, hogy nem teszem majd, amit tennem kell. Mostanra már elég jól ismersz, hogy tudd.

Megállt az ütő Palpatinban egy szempillantás erejéig. – Milyen kár, hogy nem tudjuk tovább klónozni klónjainkat.

- Egy galaxisra való sablon áll rendelkezésünkre, Mester.

- Ez esetben szélesítsd ki a keresést – a Császár sikeresen színlelt egy halovány mosolyt. – Szervezzünk meg egy utazást.

Vader egy tiszteletteljes bólintással válaszolt, semmi mással, majd keresztülviharzott a folyosón. Egy tucatnyi rohamosztagos sorakozott mellette, egyenletesen eloszolva annak teljes hosszában, és egy szempillantás alatt egyidejűleg pihenjből vigyáz állásba vágta magukat. Köszöntötték.

Mindegyikük pontosan megegyező súlyú és magasságú volt.

Valamennyijük, Vader már majdnem boldogan jegyezte meg, hogy vannak dolgok, melyek még mindig számítanak.

Egy napon csak magamra kell majd támaszkodnom, senki másra.

Ennek tudata megnyugtatta lelkét. Egy éve, vagy akár hónapokkal ezelőtt elviselhetetlen szomorúsággal töltötte volna el.

Mikor visszatért tisztelegtek a rohamosztagosok. Amelyek jóformán függtek páncéljuktól és az is határozta meg őket, akárcsak őt. Egy pillanat erejéig tiszta, bajtársi együttérzést érzett. Végül felülkerekedett érzelmei áradatán.

Ő tudta, milyen az, ha valaki más képmására formálják az embert.

Számos Császár Keze szolgált – csak kevesük rendelkezett birodalmi titulussal – Palpatine hivatali ideje alatt, és egyikük sem tűnt túlságosan elégedettnek ennek szükségességével. Palpatine rendelkezése szerint ez a bérgyilkosok műfaja volt. Azok ugyanis nem voltak csapatjátékosok.

Megvárta, amíg becsukódnak az ajtók mögötte, majd egy, a trónterme falával szemben elhelyezkedő, karosszékben foglalt helyet. Jelenlegi Keze, Sa Cuis, már várta, állkapcsának izmai enyhén rángatóztak, egyértelműen látszott rajta türelmetlensége, még ha azt is hitte, hogy a nyugalom megtestesítőjeként fogadja a Császárt. Palpatine sokat tűnődött azon, hogy miért próbálja a bérgyilkos egy erőhasználó elől elrejtetni érzelmeit; *Bizonyára a megszokás hatalma volt*, gondolta, és hagyta kiteljesedni megtévesztés utáni kényszerét.

Cius teljességgel rokonszenves arccal rendelkezett, valamint egy köznapi, sötétszürke színű tunikát viselt, amely egy ártalmatlan, de zömök testalkatú könyvelő benyomását keltette. Ez egy újabb mesteri álca részét képezte. A férfi olyan biztos volt erejében, hogy nem érezte szükségét semmiféle külső, elrettentő jelnek fenyegető valója felől és ezt nagyra becsülte benne Palpatine.

- Nagyuram, nem értem teljesen a küldetésem célját, és jól tudod, hogy ez szükséges számomra, ha el akarom azt végezni.

Ez közel sem volt értelmetlen kérdés, még egy Sötét Jeditől sem. – Pofon egyszerű az egész. Kövesd Vader nagyurat a Parmel szektorba, majd az általad választott partnerek társaságában, végezz vele.

- De olyan sok kérdésem van, melyeket muszáj...

- Öld meg. Szüksége van rá.

- Hiszen ő a saját *tanítványod*. Túl sokat áldoztál rá ehhez – Cius rendkívül sötét szemekkel rendelkezett, majdnem teljesen feketékkel, egy pillanatra Palpatine el is tűnődött rajta, hogy több is van-e benne közönséges emberi vérnél. Mostanra abbahagyta a pislogást és enyhén a Császár oldalára fókuszálta tekintetét. Kétségtelenül felmerült neki valami, egy ötlet, amely valósággal feloldozta őt.

- Úgy érti, állítsam próba elé, nagyuram? Ugrasszam meg valamelyest, rázzam fel nyugalmából...

- Nem, úgy értettem *öld meg*. Nem akarok egyebet, *semmi cselt* vagy trükközést. Mindössze egy szimpla merényletet.

Igen, most már Cuis *feldogta*, miről van szó. Palpatinnak ennek látásához nem volt szüksége Erőben lakozó képességeire. A bérgyilkos mostanra sűrűn nyelni kezdett. – Mi van, ha kudarcot vallok?

- Kétlem, hogy sikerrel járnál. Minden valószínűség szerint végez veled – azonnal, egy árva pislantás nélkül, kötelességtudóan válaszolta Cuis. - Egy csapattal...

- Bízz bennem, szükséged lesz egy csapatra. Vader Nagyúr közel sem olyan erős, mint azt reméltem, hogy lesz ebben a fázisban, de ennek ellenére komoly ellenfélnek bizonyul majd.

Cuis előhúzta lézerkardját, mindkét kezében tartva annak markolatát. – Tudom, éppen ezért szert tettem egy jóval hatékonyabb fegyverre.

Egyetlen pattintással kettéválasztotta annak markolatát; egy energia által táplált világos és színes részre, az egyik piros, a másik pedig fehér volt. Lassú, óvatos íveket írt le mindkét fegyverrel, nyeleik kis híján összeértek, majd deaktiválta azokat és ismét összeillesztette markolataikat. – Ennek elégnek kell lennie.

Palpatine finoman felmérte a sötét Jedi hangulatát. *Igen, aggódott, de eltökélt maradt. Szakmabeli büszkeség és egy kis egészséges, szinte örömmel fogadott félelem.* A halál jóformán foglalkozási ártalomnak számított a hozzá hasonlóaknál. – Remélem, hogy nem.

- De mi lesz, ha Vader Nagyúr rájön, hogy mindvégig te álltál e mögött? – kérdezte Cuis, belátva, hogy a saját túlélési esélyei itt nem számítanak különösebben.

- Rá fog jönni – vágta rá Palpatine. Még szép, hogy, és pontosan ez volt az, amelyre szüksége volt Vadernek. – Szívből remélem.

Egy Sith túl gyorsan felül tud kerekedni haragján és gyűlöletén.

Vadernek erősebbé kellett válnia, mégpedig gyorsan. Az árulás nem érné különösebb meglepetésként tanítványát, de hatalmas különbség volt ennek várása és átélése között. Ha Palpatine még mindig képes lett volna megbánás érzésére, most minden bizonnyal megmutatkozott volna rajta.

Parmel Szektor, a Külső Gyűrű

Vohai a *Lambda* komp alatt terült el, zord ipari telepek és füves tájak változatos keverékével volt tele tűzdelve, valamint már szinte oda nem illően kecses felhőkarcolók tarkították. Vader az ablakból figyelte a magányos, fényesen ragyogó teherszállítót, amely a felszín felett két kilométer magasan függő unirailen suhant keresztül, egyetlen égető, tűhegynyi pontba fókuszálni a napfényt.

- Hamarosan leszállunk, Vader Nagyúr – mondta szárnysegédje, egyértelműen türelmetlenség jeleit adva fejének mozdulatival. – Elnézést a késésért.

- Miféle késésért? Vader észre sem vette. Ugyanis ismét fókuszálni próbálta látását. Lenyűgöző volt, hogy mostanra mekkora félelmet tud kelteni az emberekben, annak legcsekélyebb szándéka nélkül. Mostanra rájött, ez pusztán jelenlétéből fakadt: a megtévesztés művészete eredményezte. És a gondolaté,

hogy egykor neheztelte ezt a zord, fekete öltözetet és eredeti teste után sóvárgott.

- Elvárom, hogy a klónmesterünket, az Arkanian Mokronál lehetőleg *ne* várassuk meg, Lekauf.

A tiszt rángatózni kezdett. Úgy tűnt, mintha üdvözlésképp a mellkasára szeretne volna helyezni kezét, de aztán meggondolta magát. – Már várja önt, nagyuram. Jelenleg a létesítményben tartózkodik, készen a demonstráció elkezdésére.

Oly könnyű: Vader most már teljesen elégedett volt önmagával. *Teljességgel* elégedett.

A hajó egy hűvös, üreges hangárban dokkolt, melyet a nem sokkal ezelőtt áthaladt, olajozott gépezetek jellegzetes szaga töltött meg. Technikusok és ügyvezetők kis csoportja – az öltözeteik közti különbségek alapján választotta el őket egymástól – vonultak előre, hogy üdvözölhessék vásárlójukat.

Vader Érzékelők által felerősített szaglőrendszere ásványi elemek, a porrá zúzott, valamint lecsiszolt alkatrészek fémes reszelékét, sőt még Quare és emberi izzadság jelenlétét is érzékelte: az előző óra eseményei visszajátszották magukat előtte. Minden valószínűség szerint felszerelés érkezett, és a kezelő személyzet pedig eltakarította onnan.

És volt még valami a létesítmény első fizikai benyomásán túl is. Vader aggodalmat érzett, az összecsapást közvetlenül megelőző feszültséget.

Már régóta *vártak rá*. Méghozzá sokan.

Az építmény hangárának falait és tetejét formáló kék duracél bordázatot végigpásztázva tekintetével a támadás *bármely* lehetséges kiindulópontja után kutatott, legyen az egy ajtó, vagy éppen egy járat. A feje felett volt.

Valaki *utána eredt*.

Két ajtó volt a felső falakba ágyazva, melyeket csak egy létra kapcsolt össze a talajjal. Belépő nyílások, mögöttük folyosókkal.

Odafent mászkálnak támadói. Öten, hatan... talán heten.

Az Erő alig észlelhető fodrozódásai valami más jelenlétét is Vader tudtára adták, méghozzá különösen távolról: a Mesteréjét. *Ez elkerülhetetlen. Tudtad, hogy ehhez fog folyamodni, nem igaz?* Vader óvatosan fekete köpenye alá nyúlt, majd kesztyűs kezét fényzabalyja markolatához csúsztatta. Egyre szorosabban markolta azt. Mostanra már tudta megállapítani, hogy a mechanikus kéz kevésbé tartozott-e volna hozzá, mint az egykori hús és vér kézfeje. A lézerkard ismét saját karja meghosszabbításaként érződött, szinte kiegészítette azt.

- Lekauf! – mondta Vader segédjének. – Lekauf, húzódj vissza. *Most!*

- Mi a gond, Nagyuram? – Mostanra már Lekauf is a merev falakra emelte tekintetét, követve Vader pillantásait. A sugárvetője után nyúlt, majd mindkét kezével megragadta azt, közben egyre forogtak szemei. – Nem látok sem...

Az ügyvezetők és technikusok lába a földre gyökerezett, vállaik enyhén emelkedtek, miközben lázasan figyelték azt a pontot, ahol szerintük Vader láthat valamit. Lebuktak, ugyan nem láthattak semmit, csupán Vader mozdulataira reagáltak.

- Vader Nagyúr...

- *Húzódjatok félre.* Majd én elintézem.

Vader érzete, hogy egy napon még szüksége lehet Lekaufra, *de nem ma.* Lenyomott egy gombot a markolaton, majd lézerkardja vörösen izzó pengéje szelte a levegőt, egyből nem létező fedezékük irányába szalasztva a technikusokat. A zakatoló bakancsok szaggatott koppanásai a duracél padlózatán hirtelen a hangár mindkét oldala felől visszhangozni kezdtek és Vader egy szempillantás alatt megfordult, mindkét kezében tartva fénykardját.

Egyenesen a hangárajtók felé nézett.

A tartókötelek hatalmas robajjal feszültek meg, majd a bejáratot egy szempillantás alatt négy csuklyás alak vonala állta el, Mennydörgés ismétlődő sugárvetőkkel kezeikben. Vader érezte az Erő még három, a hátsó bejáratokon belépni készülő támadó jelenléte általi fodrozódását.

Lekauf elé lépett, hogy elállja lövéseik útját, sugárvetőjét szorongatva kezében. Vader karjának egyetlen, erőteljes lökésével félre taszította, a padlóra küldve őt és biztonságba helyezve a mellkasi vértje felé V alakban süvítő, kékes lézernyalábok áradata elől. Ezután teljes kört leírva forgatta lézerkardját, két kézzel fogva, karjának teljes hosszában, egyetlen fényes energiavillanással blokkolva a lövéseket.

A bérgyilkosok beszüntették a tüzelést egy viharos sebességű újratöltés erejéig.

- Vader Nagyúr... - mondta Lekauf, továbbra is az Erő által padlóhoz volt szögezve, erősen kapálódzva karjaival.

- Maradj lent – jelentette ki Vader. *Szükségem lesz rád egy napon.* A másik három verőlegény még mindig a háta mögött volt, az ajtó mögött rejtőzve. Ő érezte jelenlétük, rövidesen feléjük hátrált, jobbjával intve a bejárat előtt zsinórban sorakozó négy ellenfelének, csalogatva őket, értékes idő nyerve. Azok úgy próbálták irányozni sugárvetőik csövét, hogy tiszta célpontot nyújtson számukra a lassan pásztázó fényszablya. De egyetlen alkalmuk sem nyílt rá.

- Gyertek csak! – *Mögöttem vannak, érzem. Óh, talán ez kicsit jobbra, talán még inkább jobbra...* - Ma nincs kedvem kergetőzni.

Biztos volt benne, hogy tudtak társaik otlétéről, akárcsak ő.

Már csak idő kérdése volt, hogy gyors véget érjen a játszma.

- Most! – kiáltotta az egyik férfi.

Vader lebukott, majd megfordult, ahogyan kivágódtak a mögötte lévő ajtók. Guggoló helyzetéből felé tartó lábakra lett figyelmes, majd balra suhintott kardjával, aztán jobbra és ismét balra, keresztülhasítva csontokon, ínokon és fájdalmas kiáltásokon. Teljesen leírta az ívet, hogy felvihesse kardja izzó pengéjét, majd megfordult, közben felegyenesedve, hogy szembe nézhessen a most már testközelben lévő merénylőkkel. Hosszú perceknek érződött a mozdulatsor, pedig tudta, hogy csak másodpercek voltak, *semmi többek*.

Egy Mennydörgés lézerkarabély *nem volt* közelharc fegyver.

De a lézerkard nagyon is.

Egyikük azonnal összeesett, különösebb közbenjárás nélkül. Vader előreugrott, majd újabb kettőn vágta keresztül magát, balra és jobbra egyaránt. A negyedik egyetlen vágás által vesztette el karját, sugárvetőjével egyetlenben, majd némán térdre esett, szélesre tárva száját megdermedve gyötrelme közepette, ahogyan az égett csonkot bámulta. Vader a férfi nyakához eresztette lézerkardját. A hangár mostanra üres volt egyedül, saját, mély lélegzetvételei töltötték meg. Lenézett, az egyetlen támadó hátára, akivel nem saját maga végzett.

- Szép lövés, Lekauf – jelentette ki Vader, majd felhagyott az Erőből fakadó, iszonyatos erejű nyomással. – Mondtam, hogy maradj lent.

Lekauf a térdéhez kapott, leeresztette sugárvetőjét. – Én lent maradtam, nagyuram. A földről is *tudok* lőni, márpedig ezt egyáltalán nem említetted.

Lekauf felállt, majd közelebb lépett hozzá, esetleges sérülések után kutatva. Ekkor hirtelen hasított Vaderbe a tudat, hogy jól megtermett ember volt, emellett igen magas. Ráadásul elég hűséges ahhoz, hogy beleálljon az ellenség tüzébe, aztán *dacolni* merjen vele, hogy hátát fedezhesse.

Egy remek ember. Innentől a lehetséges sablonok egyike.

Vader hátrált egy lépést, hátha Lekauf tényleg kísérni akarja, majd az üzem személyzete után kezdett keresni. Az ajtó melletti testek mellett kuporogtak, olyan módon voltak csendben, mint azok az emberek, akik attól félnek, rossz dolgot látnak, rossz időben. Annak további tagjai közelítették óvatosan mindkét ajtó felé a harcot követő néma csend közepette.

- Ki a legfelső vezérigazgatótok? – kérdezte Vader.

- Tef Shabiak – válaszolta rekedt hangon az egyik technikus.

Vader Lekauf felé fordult, majd enyhén megdöntötte fejét. Ez szükséges volt, amikor nem látszanak az ember szemei.

Lekauf tökéletesen megértette ezt. – Mit óhajtasz, mit csináljak vele, Vader Nagyúr?

- Légy szíves a fejét venni - válaszolta Vader. – Ez egy igen szegényes vevőszolgálat. És most szeretném látni a helyettesét.

Van, amikor eláll az emberek lélegzete, és van, amikor nem. Az emberek rettegésre való reakcióinak láncolata lenyűgöző volt. Az engedelmesség közösnek bizonyult mindközül. Lekauf fürgén lépdelt Vader oldalán, árnyként suhanva mellette, ahogyan a szemmel láthatóan megzavarodott ügyvezetőt követték a folyosókon át, egyenesen a komplexum szívébe.

- Ha azt hiszitek, hogy a vállalatnak bármi köze van a merényletnek, meg kell...

Vader rövidre fogta a szót. – Tudom, hogy ki áll e mögött, és biztosan nem a vállalat az.

Lekauf következő kérdése forgott fejében csendessége közepette. Egyedül lábbelije csikorgását hallotta, ahogyan a Sith Nagyura tempóját próbálta tartani.

Vader minden esetre válaszolt. – Fel kell bátorítanom a biztonságiakat, különben ez vég nélkül fog ismétlődni.

- Értettem, nagyuram. – válaszolta Lekauf, őszinte érzései és hangzása kielégítően szolgáltak Vadert számára.

De a biztonságiakat több mint lelkesítendő, kivégezve a legfelső vezérigazgatót egy még ékebben szóló bejelentést tenne közzé, amely rendkívül kevés erőfeszítést igényel, de Birodalom szerte keresztülharsogna: bármely cselekedet komoly következményekkel jár, amely nem párosul Vader jóváhagyásával.

Vader megtanulta, hogy a sötét oldal használatával a hatalom csak tálalás kérdése.

Tróntermében ülve Palpatine éppen szünetet tartott, miközben adattárolója képernyőjét váltogatta. Az Erő enyhén megremegett: megérezte. Vader reagált.

Bármivel is próbálkozott Cuis, ő túlélte. Palpatine azt hitte, hamarosan megérzi a tanítványa által az árulást övező reakciót. Erősen koncentrálni kezdett, a harag és a gyűlölet legapróbb jelei után kutatva, de semmit sem talált, és azon tűnődött: *Hogy talán Vadernek még nem esett volna le a teljesen nyilvánvaló?*

Palpatine egyre fogyó türelme utolsó tartalékai után nyúlt, majd visszaült a kényelmes székbe, hátához igazítva annak párnáját.

Ismét hagyta, hogy az adattároló elterelje figyelmét.

Vadernek meg kellett tennie a következő lépést. Amennyiben nem, Palpatine hosszas keresése egy méltó tanítvány után kész örökkévalóságnak bizonyul majd.

Vader a folyadékkal megtöltött tartályokat figyelte.

Ahogy elhaladt soraik mellett a tárolók lencséként viselkedtek, eltorzítva az Arkán Mikrotechnológiák újonnan előléptetett legfelső végrehajtójának alakját.

- Úgy hiszem ön igen csak pártfogolja az arkán klónozó technológiát – mondta Vader.

- Akárcsak a kaminóit, uram – válaszolta a férfi idegesen; csak egy bolond nem lett volna az jelen helyzetében. – Egyetlen szabványév leforgása alatt eléri a felnőttkort, amennyiben nem sietjük el az eljárást. Emellett garantáljuk, hogy stabil, időt álló végtermék születik.

- Készen állsz a már létező Fett sablonunk újraklónozására?

- Igen, ha valóban ezt akarja tőlünk. Még sosem dolgoztunk ezzel a géntípussal azelőtt, ezért még felmerülhetnek kisebb kellemetlenségek. Valamint a halálozási arány is jóval magasabb másodklónozásnál, de minden erőnkkel ezen fogunk dolgozni.

- Ezt nagyra értékelném. Rendkívüli harcosoknak bizonyultak, különösen fegyelem szempontjából – Vader végighúzta kesztyűjének ujjhegyét a permaüveg falán, amely mögül egy felnőtt katona még formálódó alakja nézett vissza rá.

A kaminóiak még fiatal korukban felélesztették klónjaikat, majd hagyományos módszerekkel készítették fel őket az előttük állókra: Azon tűnődött, melyik módszer éri meg a legjobban hosszú távon, a sablon minősége vagy a megfelelő kiképzés. Nem érdekelték a kerülőutak, nem akkor, ha egy teljes hadosztály hatékonysága múlt egyetlen választásán. De ő nem volt tudós, és ez volt az egyetlen szakterület, amelyen kénytelen a különösképp motivált vezetőségre bízni a feladatot.

Ahogy a hosszú csövek kusza hálózatának kékes folyadékban úszó magzatokat figyelve, Vader saját magát látta szemei előtt egy pillanat erejéig: megégve, haldokolva, megcsonkítva, majd megmentve és újjáépítve. Felöltött számára, hogy egy Sith droid külsején kívül még más is lapul a háttérben, amely valaki más képmására formálja. Ezen felül még két dolgot érzett az Erő rezgései által: Palpatine törjét hátában, valamint a fenyegetés egy jóval közönségesebb formáját, amely fizikailag sokkal, de sokkal közelebb állt hozzá.

Eleget hallottam a kockázatokról – mondta, elterelve azonosan megosztott figyelmét a tároló és a fenyegetés felől egyaránt. – Klónozzátok újra a Fett sablont, majd folytassátok ezzel a tétellel. Valamint megkérjük Lekauf hadnagyot, hogy legyen olyan kedves és szolgáltasson szövetmintát az előtted álló munkához.

Lekauf az egyik kezét a kicsatolt pisztolytáskáján tartva állt, szolgálatkészén bólintva fejével. – Köszönöm, Vader Nagyr. Megtiszteltetés számomra –

Szinte tapintható volt öröme és büszkesége. És Vader mellett épp olyan magasnak tűnt, mint egy Fett klón. Ő eleget tesz a kívánalmaknak.

- Szeretné megtapasztalni vendégszeretetünket, Vader Nagyúr? – kérdezte az Arkán Mikro újdonsült vezérigazgatója, miközben pattanásig feszültek idegszájai. Ahogyan elhagyták ezen szavak ajkait teljességgel ledöbbsent, tekintete hosszú, kínos pillanatok erejéig megrekedt Vader maszkjának állkapocsi részén. Ezután a szájrésről a szemeihez emelte pillantását, bizonyára nem hitte túl hosszú éltűnek az előléptetést.

Oly könnyedén átlátott a közönséges embereken.

- Sajnálom, de fontosabb dolgom is akad annál – válaszolta Vader. A kedvesség mutatása tökéletes ellentétben állt az azonnali kivégzéssel, világos és sötét, közösem használva egy kiegyensúlyozott végkifejlet reményében. Az Arkán Mikro most már sosem mer majd előállítási gondokkal a Birodalom elé hozakodni.

- Keresek valakit – Lekauf előlépett, el akarta kíséni, de Vader kesztyűs mutatóujjának felmutatásával felelt a gesztusra.

- Önnek mintát kell szolgáltatnia, hadnagy. Magam is boldogulok a feladattal.

És boldogult is. Még csak a város alaprajzára sem volt szüksége: könnyedén rátalál majd a keresett férfire, hiszen az épp őt keresi.

Az utolsó utána koslató bérgyilkos különös hatása volt az Erő fodrozódásaira. Vader érezte, óvatosan kémelve azokat, hagyva, hogy átjárhassa az érzés.

Egy Sötét Jedi volt az. Pontosan, amire Mesterétől számíthatott, ez legalább ténylegesen próbára teszi majd képességeit. És szíve legmélyén Vader azt is érezte, hogy saját akaratából akar átmenni azon, és nem Palpatin miatt.

Gyűlöleted erősebbé tesz majd.

Vader keresztülviharzott az Arkán Mikro vezetőségének lakosztályát egy, a létesítmény közepén elhelyezkedő udvarral összekötő folyosón. Egy négyzet alakú, rövid fűvű tisztáson találta magát, melyet jellegzetes, kockára nyesett lombozatú fák szegélyeztek. Közepén egy szökőkút helyezkedett el, melynek vize sima felületű kövek piramisán csordogált keresztül, megnyugtató hangot kölcsönözve az udvarnak.

Vader most a nyugalomra vágyott legkevésbé. Ismét mértéktelen gyűlölete után nyúlt, elvégre Palpatine embereket küldött megölésére. Bármennyire szükségszerű is volt ez, a rossz szándék Mestere jókívánságával párosult, miszerint ki kell állnia a próbát. Viszont neki most a tiszta megvetés motiváló erejére kellett összpontosítania.

Megállt, majd aktiválta lézerkardját, figyelve az Erő minden apró rezdülését. Már jóval azelőtt megérezte a Sötét Jedi közeledtét, még mielőtt meghallhatta volna léptei zörejét.

Vader érezte, ahogyan a jelenlét áthalad az ajtókon, és egyre csak felé közelít. Végig futott a hideg hátának maradványán, ő pedig nem habozott kihasználni azt: a félelem ezen kicsiny, értékes morzsáját, melyet mos már saját hasznára fordíthatott. *Most nincs helye elővigyázatosságnak.* Öltözete koránt sem volt elpusztíthatatlan, ráadásul egy Jedivel kellett szembenéznie ezúttal.

És még mindig csak árnyéka volt hús-vér önmagának.

Vader a fák takarásából a pázsitra lépett és csalétekként várta ellenfele felbukkanását.

Már nem kellett sokáig várnia. Tudta, hogy ott volt a férfi, árgus szemekkel figyelve minden mozdulatát. Egy percbe sem telt bele és előbújt az ajtó mögül, a nap fényének kellemes áradatába érkezve. Ekkor hirtelen, Vader jobbra felől egy újabb ajtó nyílt ki, majd két bájosan cseverésző nőszemély sétált keresztül rajta, díszes poharakkal kezeikben. Mindketten Vaderre pillantottak, majd lézerkardja vörösesen izzó pengéjére eresztették döbbent pillantásaik és egy szempillantás alatt visszaszaladtak, a díszes ajtót bevágva maguk mögött.

Ezen rövid másodperc is bőven elég volt. A Sötét Jedi mindkét kezében szorongatva vette elő fényszablyája markolatát, majd egy pattintással két részre választotta azt, mindkét pengét kibontva. A vörösen izzót baljában, a fehérét pedig jobb kezében tartotta. *Művészi darab volt,* jegyezte meg Vader egy halovány pillanat erejéig, miközben a férfi egyre közeledett felé, lassan hasítva pengéivel a levegőt, mintha csak egy zsonglőr készülne fel hajmeresztő mutatványaira. Ekkor a fehér kard pengéje olyan közel ért sisakjához, hogy a másikkal kellett blokkolnia azt, még mielőtt észrevehette volna mi is történt az előbb.

- A nevem Cuis, Vader Nagyúr – kezdte a férfi mondandóját. – Higgye el, semmi személyes nincs ebben.

Vader lépésről-lépésre mérte fel azt, ahogyan a küzdelem előtt köröztek egymás előtt. *Semmi személyes.* Talán Cuis azt képzelte, hogy egy jéghideg előszó megfélemlítheti őt. De ezt a csatát kizárólag a harag, a gyűlölet és minden más brutális érzelem nyerheti most meg számára. Vader hirtelen kitört, egy meglepetésszerű támadás keretében.

Holtan akar a saját mesterem.

Leeresztette fénykardját egy erős, egyenesen ívelt csapás formájában, majd Cuis minkét szablyájával blokkolta azt, s annak markolata felé tolt mindkét pengét, mintha csak egy életlen pallost szeretne megélezni. Vader visszalépett, majd ismét támadott, ezúttal egy fentről irányozott csapás formájában, ezután balra ment, próbálva kitáncolni a Jedit, aki biztonságosabbnak látta, ha az

egyik fa törzséhez húzódik. Vader jobb lábára ereszkedve lendült előre, a két örvénylő penge alá érkezve.

Szűkebb térbe kellett kényszerítenie Cuis, hogy megfoszthassa a két fénykardja által nyújtott előnyöktől. Egyszer volt egy Anakin nevezetű fiú, aki egy egyszerű módszerrel megtehetette volna ugyanezt, de ő már feledésbe merült, mostanra már felemésztette egy Vader nevezetű férfi, aki most a nyers erőre támaszkodva gyors és ádáz vagdalkozásba kezdett, keresztülhasítva a fa törzsét, ahogyan Cuis mögötte próbált menedéket találni.

A Mesterem kényszerített rá az életre, most pedig holtan akar látni.

A fatörzs recsegve dőlt Cuis felé, aki az Erővel hárította el a súlyos test fenyegetését. Ezzel tökéletes pillanat kínálkozott Vader számára. Melyet teljes egészében kihasználva sikerült beelöknie Cuis fehér pengéjét a szökőkútba, amely zörgő hang kíséretében hald lefelé a vizes kövek felületén. Ahogyan Cuis baljához dobta megmaradt fényszablyáját, Vadernek sikerült elkapnia azt, majd egy Erőlökés segítségével az udvar túloldalára taszítania, *túl távol ellenfelétől.*

Cuis magasra vetődött, ezzel megóvva lábait egy kíméletlen, alulról érkező csapástól, de ellenfelének sikerült sarokba szorítania, kis híján a falak sarkához kényszerítve. Vader nem múlhatta felül fürgeségét, ezért előre nyújtotta bal kezét: az Erő Cuis torkát kezdte szorongatni.

Ekkor egy számára ismerős, fájdalmas felismerés hasított Vaderbe. Kizárta az általa tapasztalt szörnyű emlékeket. Azok helyett a tomboló harag és gyűlölet teljesen váratlan áradatára kezdett összpontosítani, hogy betömhesse a hasadékot, ezzel végleg felülkerekedve azokon. Cuis a falnak dőlt, miközben saját Erőképességeivel próbálva leküzdeni Vader szorítását. Aztán térdre esett, remegve elkeseredett küzdelme közepette. Vader egyre lejjebb és lejjebb kényszerítette.

Egy szempillantás alatt véget vethetett volna életének.

Ehelyett enyhített szorításán, éppen eléggé ahhoz, hogy Cuis magába szívhasa az éltető oxigént nehéz lélegzetvételei közepette, de csak ennyit volt hajlandó megengedni. Hirtelen sokkolt, elszörnyedt női arcok jelentek meg az ablakban, majd buktak alá félelmükben. Az irodában dolgozók. A gyűlölet most az ő malmára hajtotta a vizet, az sugallva számára, hogy ebbe nem kell belegondolnia, nem kell már ismét felidéznie arcaik dermedt pillantását.

- Gyerünk, mire vársz? – nyögte ki Cuis, alig hallhatóan. – Végezz velem!

- Ki küldött? – *Jól tudom, hogy ki volt az, de mégis hallanom kell.* – Mondd már!

- Ölj meg végre.

- Csatlakozz hozzám – harsogta Vader, még mindig méterekre állva ellenfelétől. – Akkor meghagyom az életed.

Curis visszanézett rá szemei természetellenesen sötét tekintetével, folytonos zihálása közepette. Egyáltalán nem érzett félelmet, annak még legcsekélyebb szikráját sem.

- Ez nem így működik, nekem is megvan a magam kódexe.
- Mondd meg a nevét!

Cuis dacosan nézett vissza rá.

Vader az eszméletvesztés szélére taszította őt, majd ismét enyhített szorításán. – Utolsó lehetőség.

- Soha!
- Mondj egy nevet és csatlakozz.

Ezúttal semmilyen válasz sem érkezett, Cuis csak némán nézett vissza rá. Ő sosem fog megtörni. Vader erősítette, majd enyhítette, erősített, majd enyhítette, erősítette, majd enyhítette szorítását, minden egyes alkalommal a halál szélére sodorva Cuist, de semmire sem jutott vele.

Tökéletes.

Teljesen eresztette Cuist, aki előre dőlt, miközben egy haldokló vénember zihálásával nyelte az éltető levegőt.

A vele szemben álló ajtó hirtelen kitért. – Vader Nagyúr! – hallatszott, miközben Lekauf sugárvetőjével kezében suhant keresztül rajta, de Vader egyetlen kézmozdulattal megállította, amely talán erősebb volt a kelleténél. Lekauf egy hörgő hang közepette esett vissza, úgy érezte, mintha csak egy láthatatlan falnak ütközött volna. Ugyanis Vader nem akarta Cuis halálát, *még nem*. Még mindig szájában érezte haragja édes ízét, megtapasztalva hogyan söpört az végig rajta, erőt adva egy nála jóval fürgébb Jedi legyőzéséhez, valamint mélyen elzárva benne emlékeit. Ujjának egyetlen pattintásával állította le fénykardját.

Lekauf mostanra feltápáskodott a talajról. – Még lehetnek mások is, nagyuram.

- Nincsenek – válaszolta Vader, majd előre tett pár lépést és Cuis felé nyújtotta karját. A bérgyilkos nem ragadta meg azt. Vader ugyan az Erő egyetlen rezdülése által könnyedén talpra állíthatta volna, de nem tette. Ehelyett tunikájába belemarkolva segítette fel, erősen tartva korábbi ellenfelét.

- Sosem árulnád el az embert, aki utánam küldött téged, ugye?

Cuis le sem vette szemeit Vader maszkjáról, de egy cseppnyi félelem sem látszott arcán. Egyedül a megvetés halovány jelei voltak arról leolvashatóak. Vader még sosem tapasztalt ilyet korábban, már teljességgel megszokta, hogy a pusztá jelenléte is félelmet szült másokban.

- Kerítsd ide a technikusok egyikét – mondta mély hangján.

Palpatine felült, egy halovány bizsergető érzés elterelte figyelmét adattárolója felől, amely szájpadlása felől mellkasa felé terjengett. Az Erő észrevehetően mozgolódni kezdett az galaxis egyik távoli szegletében, majd ismét lecsillapodott, de ezúttal már merőben más képet nyújtva. Valami végérvényesen megváltozott.

Vader volt az, aki megváltozott.

- Végre valahára – jelentette ki a Császár fennhangon.

Csizmák zöreje hallatszott a padló sima felületéről.

- Uram, hívatni kívánt? – kérdezte rohamosztagos. – Úgy hall...

- Minden a legnagyobb rendben van – válaszolta a Császár, az asztal csiszolt felületére fektetve az adattárolót, lefelé fordítva annak kijelzőjét. – Most már minden a legnagyobb rendben van.

Az Arkán Mikro egy rendkívül ígéretes beruházónak bizonyult. Vader leült, majd néma figyelemmel kísérte, ahogy a technikusok kenetet vettek Cuis szájüregéből és sejtbegyűjtő szerkezeteket húztak végig karjainak érdes bőre felett. Egy hadsereg első építőköckait gyűjtötték be éppen. A Vader által megtapasztalt valamennyi különös dolog közül az tűnt a legelképezetőbbnek számára, hogy olyan sokat lehet életre hívni, ilyen kevésből.

- Ennyi volt? – kérdezte Cuis. Hangja mostanra már valamelyest túltette magát az ismétlődő fojtogatás hatásain, de továbbra sem mutatta ki félelmét, vagy azon szánalmas reményfoszlányát, hogy valami csoda folytán mégis megmenekül büntetése alól. Úgy tűnt, csupán feltett egy egyszerű kérdést, a kegyelem legcsekélyebb szikráját sem várva.

Megnövelt periférikus látásának segítségével Vader azon kapta magát, hogy a technikusok mostanra jóval több érdeklődést tanúsítottak Cuis iránt, mint azt korábban tették.

Voltak gesztusok, jelek, szimbólumok, melyeket az ember az Erő használata nélkül is világosan láthat. Vader tudta, hogy döntenie kell, különben túl sokat veszítene hírnevéből. Úrrá kellett lennie a helyzeten és a világ harsogó szavaira hagyni a többit.

Ennek ellenére kár volt érte.

- Azt kérdeztem, *ennyi volt?* – erősködött Cuis. – Válaszolj!

- Attól tartok, igen – válaszolta Vader, majd előhúzta fénykardját. A vörösesen izzó penge egy könnyed érintés hatására előtört annak markolatából. – Egy napon egy egész hadsereggé leszel majd. Hányan tudják ezt elmondani magukról?

Felállt, majd lecsapott fényszablyájával, mint oly sokszor eddigi rövid élete folyamán. Aztán már csak Cuis padlóba csapódó fejének hangjára lett figyelmes, amely meglepően nagy hanggal járt: a fej igen nehéz részét képezte

az emberi testnek. Az egyik technikus a kezét szájához emelve vágta magát a falhoz ijedtében. A példastatuálást hírét rettenetes pletykák terjesztik majd: Darth Vader előtt vagy meghajol az ember, vagy pedig elképzelhetetlen következményekkel nézhet majd szembe.

Sa Cuis eleget tett valamennyiük érdekei számára, sajátjait kivéve, bármik is voltak azok. Egy időre propagandaként, aztán egy tökéletes klónsablonként, majd Vader fejlődésének nélkülözhetetlen eszközeként szolgált. Magától értetődött, hogy valójának fenn kell maradnia valamilyen formában, hogy tovább szolgálhassa a Birodalmat.

Vader élete folyamán utoljára tartozott köszönettel egy elhivatott, egy becsületes embernek, aki sosem árulná el Mesterét.

- De miért pont egy bérgyilkos?

Lekauf megpihent egy időre a kompban, a Vaderével szemben elhelyezkedő ülésen. Kíváncsi volt, ezt vitathatatlanul tudta Vader, tanulni akart tőle. Ez annyit jelentett, hogy önfeláldozó hűsége dacára, óvatosan figyeli majd minden apró mozzanatát.

- Cuis a végletekig hű nézeteihez – jelentette ki Vader. – Klónjai nem rendelkeznek majd az emlékeivel, de biztos vagyok benne, hogy ugyanazt a bátorságot és hűséget tanúsítják majd, valamint ideáljai is egyeznek majd az általam megadottakkal. Feltétlen hűség a Császárhoz – Ekképp tűnődött, miközben kabinja felé tartott, hogy végre pihenhessen valamicskét. – És az Erőben lakozó képességei különösen hasznosnak bizonyulnak majd a csatatéren.

Lekauf az előtte elhaladó férfi után fordult, egy veszélyes, de kézenfekvő kérdéssel ajkán. Azon tiszték közé tartozott, akik elég hosszú időt töltöttek el Palpatine seregének belső köreiből, hogy tudhassák, ki volt Cuis valójában. Vader szinte már fejében hallotta gondolatait.

- *Vajon maga a Császár küldte rá a férfit?*

Nem volt túl jó ötlet feltennie ezt a kérdést, vagy megválaszolni azt. De ha csak legcsekélyebb híre menne, azzal a feltételezéssel találná szemben magát, hogy Vader nem élvezi a Császár teljes körű bizalmát. Egy közönséges embertől nem lehetett elvárni, hogy teljesen megértse egy Sith Mester és tanítványa közti kapcsolatot. A Vader Nagyról megölésére tett kísérlet célját bizonyára bosszúval vagy rivalizálással kevernék össze egy szükségszerű, nehéz próbatétel helyett.

Ebben a tekintetben a közönséges Jedikre hasonlítanak. Egy Sötét Jedi már jóval többet értene az egészből. Nagy kár volt, hogy Cuis így végezte, de most holtan sokkalta erősebb eszközként szolgált, mint valaha is életében.

Válj meg önként mindentől, amit félné elveszítened. A Jedik egyik bölcselete: valamelyest helyesnek is bizonyul, ha az ember mindössze a tejes kép felével van tisztában, ahogyan azt álszent ösvényük biztosította számukra. Vadernek feltűnt, hogy egykor félte elveszíteni Palpatine... *támogatását*. Viszont ez mostanra már egyáltalán nem számított számára. Ismét átadta magát tomboló dühének, – egy csepp ízelítő is elég volt belőle, hogy ismét visszaterelje eddigi útjára – majd ismét megbizonyosodott róla, hogy a Sith ösvény vezetett az erő igazi valójához. Ennek is *megvolt a maga szerepe*, amely minden élőlényben megtalálható *a túlélés érdekében*.

Vader a fénykarjának markolatán elhelyezkedő, alig látható mintázatot vizsgálta. A Jedi – ismételt – segítségével újabb dolgot tanult a Sith ösvényről: belegebedtek volna az igazságba. Valamint újabb elegáns tanként szolgált számára a tény, ha szüksége volt rá egyáltalán, hogy a sötét és a világos oldal elválaszthatatlan, szükségük van egymásra.

Kissé torzított a képen, meglepetten tapasztalta, hogy még mindig képes ilyesmire mesterségesen kiegészített szempárával. A fegyver mintázata változni kezdett, a domború felületek hirtelen homorúvá váltak, merőben új képet kirajzolva. Minden azon múltott milyen szemszögből nézi az ember, maga markolat ugyanaz maradt. És ez volt az: A Jedik alapvető gyengesége.

Vader arra az optikai csalódásra gondolt, amely olyannyira lenyűgözte gyermekkorában. Egy egyszerű árnykép volt, s az eleinte egy fehér urnát ábrázolt, amely azután két fekete, egymás felé meredten bámuló arcra váltott, aztán ismét a fehér urna képét mutatta.

Sok fiatal csak az urnát volt képes érzékelni; míg mások, csak az arcokat. Vader viszont mindig is egyidejűleg láthatta mindkettőt.

Mostanra már fájdalom nélkül tudott visszaemlékezni múltjának minden egyes mozzanatára. De már azt sem érezte, hogy ki is volt akkor, valami azt súgta legbelül, ez valóságos áldás számára, melynek örülnie kellene.

A Jedik sosem látták – nem is láthatták – a képet teljes egészében. Ennek ellenére mégsem úgy látták az Erőt, mint egy kizárólag sötét és világos színből álló, láthatatlan amalgámot.

Viszont mostanra már olyan kevesen maradtak életben közülük, akik megtanulhatnak ezen leckét, még ha képesek is lennének rá.

És hamarosan, gondoskodik róla, hogy egy sem maradhasson.

Palpatine Császár a palota leszállópályáján várta Vader érkezését.

Lekauf szaladt le komp rámpájáról, majd egy gárdista módjára húzta ki magát, viszont Vader egy biccentéssel leváltatta posztjáról. Az őrnagy hálásnak tűnt ezért. Ez minden bizonnyal annak volt köszönhető, hogy mostanra már nem szeretett volna túl sok időt eltölteni a Császár társaságában.

- Egy újabb sikeres út, mint tudomásomra jutott – jegyezte meg Palpatine.

Vader már szinte élvezte a most következő kétszínű beszédet, melynek látszólagos szavaival kell elfedniük párbeszédük valódi jelentését, mintha csak finom hóval kellene elfedniük egy medvecsapdát, amely könnyedén foglyul ejtheti az óvatlanul beletaposókat.

- Igen, komoly haladást értünk el – válaszolta Vader klónkatonákra, de ezzel együtt valami másra is utalva.

- Nagyra becsülöm az adottságod, miszerint képes vagy a dolgok stratégiai oldalának és működtetési részleteinek szemlélésére is egyaránt. Ez egy igen ritka, értékes kombináció.

- Úgy vélem bővítened kell személyzeted sorait, Mester – *Elvégre elvesztetted a Kezed. Büszke leszel rá, ha megtapasztalod, mi válik majd belőle.*

– Egyre elfoglaltabbnak tűnsz.

Palpatine elmosolyodott. – Bőven elég tagja van a személyzetnek.

Tudom, lesznek majd mások is. – Hatalmas felfedezésekre tettem szert utamon.

- A klónozás ez összetett és lenyűgöző folyamat, nem igaz?

- Valóban az.

Vader megállt egy pillanatra, hogy Palpatine a palota nem sokkal előttük elhelyezkedő tágas előcsarnokába léphessen, a fehér színű páncéllal ellátott rohamosztagosok közé érkezve, jelenleg ők képviselték az egyetlen formáját, amelyről biztosan tudhatta, hogy nem tör majd életére.

Ennek tudata többé már egy csöppet sem zavarta. A sötét oldal ereje bőven elég biztosítéknak bizonyult számára.

- Majd később megbeszéljük a sablonok ügyét, mikor már összehívtam a Moff tanácsot – jelentette ki Palpatine.

- Várni fogom hívásod, Mester – válaszolta Vader.

- Pontosan tudom, mit teszel majd.

De talán hamarabb megteszem, mint, ahogyan arra számíthatnál. Jött a hivatlan gondolat, amely sem egy kimondatlan fenyegetés, sem egy szükségszerű félrevezetés nem volt. Az Erő által tapasztalt egyszerű látomás volt csupán, amely Palpatine halálát mutatta meg számára a nem is olyan távoli jövőben, mint azt ő elgondolta.

- Újjászervezem a hadsereged – mondta Vader.

- Pontosan, ráadásul kifogástalan munkát végzel majd – válaszolta a Császár

Vader megvárta, amíg Palpatine eltűnik a folyosók sokasága közepette, miután a kizárólag saját igényeihez igazított meditációs fülkéjébe vonult volna, hogy haraphasson valamit és karban tarthassa öltözetét.

Ugyan többé már nem volt Jedi, – vagy teljes egészében ember – de azok első szabálya tisztán csengett tudatában.

Éld túl.